

Bir kelime deyip geçmeyiniz. Cemiyet hayatımızdaki birçok şikâyeti bu kelimenin yokluğuna bağlamak bile mümkündür. Düşünüyorum: Artık lügat kitaplarında beyaz kâğıdın kefenlediği bu ölü kelimeyi nasıl diriltsek? Acaba belediye bu kelime için bir fiyat listesi yapmaz mı? Hiç olmasa çarşıda, pazarda canımız istediği zaman listeye bakar; parasını verir ve içimizin özlediği bu üç heceli sözü duyarız: teşekkür.

Yazar, bu metnin anlatımında aşağıdakilerden hangisine başvurmuştur?

- A) Olaylara ve hareketlere ağırlık vererek bir durumu canlandırmaya
- B) Nesnel ve yorumsuz bilgi vererek bir kavramla ilgili eksiksiz açıklama yapmaya
- C) Konuyla ilgili kişisel görüşlerini ikna edici bir üslupla karşıt fikirleri taban alarak anlatmaya
- D) Bir varlığın belirgin özelliklerini renk, şekil vb. yönleriyle anlatarak okuyucunun gözünde canlandırmaya

Yazarlık atölyeleri ve okulları var. “Nereden biliyorum?” diyeceksiniz, tabii ki sosyal medyadan. Son zamanlarda dikkat çekmeye başladı bunlar. Teknik açıdan bakıldığında ne güzel diyorum, işin ilmini ve pratiğini bilen yazarlar yetişecek. Bu mutlulukla birlikte içimde de bir kuşku olmuyor değil, acaba nasıl bir öğretim yapılıyor? Yazar olmanın ilk ve en temel kuralının okumak olduğu öğretiliyor mu? Eğer bu öğretilmiyorsa çevremizi teknik açıdan uygun ama ruhsuz ve dar kalıplı sözcüklerle bezenmiş yazılar saracak. Sadece teknik öğrenmekle bu iş olmaz. Okumak olmalı en başta, okuyup kelime dağarcığını geliştirmek.